

§ 14.

Bestemmelsen i nærværende Lovs § 9 træder i Kraft den 1. Januar 1948. Iøvrigt træder Lovens Bestemmelser i Kraft den 1. Oktober 1947 saaledes, at Bestemmelserne i § 8 Nr. 1, 2 og 4 kommer til Anvendelse paa Overdragelser, hvor endeligt Skøde anmeldes til Tinglysning den 1. Oktober 1947 eller senere.

§ 15.

Finansministeren bemyndiges til at lade Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld med de af nærværende Lov følgende Ændringer optrykke og bekendtgøre som Lov om Grundstigningsskyld.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld bestemmer i sin § 20, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision i Rigsdagssamlingen 1938—39. Denne Frist for Forelæggelse af Revisionsforslag er gentagne Gange blevet forlænget, senest ved Lov Nr. 387 af 12. Juli 1946 til Rigsdagssamlingen 1946—47.

Ved nærværende Lovforslag foreslaas en Række Ændringer i og Tilføjelser til Loven om Grundstigningsskyld, der gaar ud paa at fjerne Mangler ved Loven, der ved dennes Anvendelse har vist sig at være til Stede, navnlig derved, at Virkningerne af Loven ikke i tilstrækkelig Grad har svaret til, hvad der var tilsigtet med Loven.

Den væsentligste Mangel ved Grundstigningsskyldsloven, som Praktiseringen af Loven har afdækket, er den, der er kommet frem ved Køb af Ejendomme — særlig Parceller —, paa hvilke der paa Købets Tid er Grundværdistigning. Grundstigningsskylden er efter den nu gældende Lov ligesom Ejendomsskylden og Grundskylden en paa de faste Ejendomme hvilende, periodisk forfaldende Skat, der udredes af den til enhver Tid værende Ejer af Ejendommen. Hvis der paa Købets Tid er en saadan Grundværdistigning paa den købte Ejendom, at der skal svares Grundstigningsskyld af Værdistigningen, vil det altsaa sige, at Køberen gennem Erlæggelsen af Grundstigningsskyld kommer til at forrente en Grundværdistigning, som var paa Ejendommen allerede ved Købet. For denne Forrentningsbyrde, som Køberen saaledes paatager sig udover den aftalte Købesum, maa han have Kompensation hos Sælgeren, og dette kan kun ske derved, at der ved Fastsættelsen af Købesummen tages Hensyn til Grundstigningsskyldsbyrden for Køberen gennem et Nedslag i Købesummen, svarende til den kapitaliserede Værdi af Grundstigningsskylden.

Sker dette ikke, bliver Resultatet — imod, hvad der var Lovens Mening — at Køberen efter først gennem Erlæggelsen af Købesummen at have betalt Sælgeren for Grundværdistigningen, bagefter i sin Ejertid kommer til at forrente Grundværdistigningen (den afgiftspligtige Del af samme) til det offentlige, og at Sælgeren altsaa gennem Modtagelsen af Købesummen indkasserer hele Grundværdistigningen. I altfor mange Tilfælde har Forholdet, især ved Parcelkøb, været det, at der ved Fastsættelsen af Købesummen ikke er taget Hensyn eller tilstrækkeligt Hensyn til Grundstigningsskylden, hvad enten dette nu skyldes, at Køberen har savnet Kendskab til Loven, eller at han ikke har hæftet sig tilstrækkeligt ved Grundstigningsskylden, netop fordi denne udredes paa samme Maade som de andre Ejendomsskatter. En i høj Grad medvirkende Aarsag hertil har det utvivlsomt været, at der ved Parcelkøb paa Tidspunktet for Fastsættelsen af Købesummen ikke foreligger Beregning af den Grundstigningsskyld, der skal udredes af Parcellen, idet denne Beregning først foretages, naar Parcellen er blevet særskilt vurderet ved den efter Købet førstkommande almindelige Vurdering eller Aars-Omvurdering, og forøvrigt paa et Grundlag, som Parcelkøberen, selv om han godt nok var klar over Grundstigningsskyldens Betydning, i mange Tilfælde ikke paa Købets Tid kunde danne sig et tilstrækkeligt paalideligt Skøn om.

Under Købet sig foranstaaende har man i Lovforslagets § 8 foreslaaet nye Bestemmelser, der sikrer, at Købere af fast Ejendom inden Ejerskiftets endelige Gennemførelse faar officiel Underretning om den Grundstigningsskyld, der paahviler — ved Parcelkøb: vil blive paalagt — den overdragne Ejendom, samt hvorved der gives Køberen Ret til at forlange den fastsatte